

at vi i øvrigt står fuldstændig frit med hensyn til, om vi til sin tid vil noget som helst.

Vi vil fra SF's side følge området nøje, ligesom vi har gjort hele tiden.

Jeg synes, det er påfaldende, at hvis det her ikke havde været et forsvarsområde – jeg ved godt, at kærlighed gør blind – men hvis det havde været et hvilket som helst andet område, f.eks. det sociale område, der stod med en overskridelse over 5 år på 150 pct., så kan jeg godt garantere, at folk her i Folketinget ville sige: Vi kan da ikke leve med, at udgiften til de gamle eller de handicappede, eller hvad ved jeg, stiger sådan fuldstændig ukontrollabelt. Men problemet, når vi diskuterer forsvar med forsvarsbrødrene, også her i kredsen, er, at kærlighed gør fuldstændig blind, og det er derfor, man får lov til at gøre det her, og så undrer nogle ordførere sig over, at det overhovedet er umagen værd at diskutere det her.

Jeg skal runde af med at sige, at det jo er svært at takke for en voldsom tilslutning i dag, men jeg synes, det kendetegner den trafik, der hedder, at det nuværende flertal i det her Folketing tager pengene fra miljø, tager pengene fra udvikling, men bruger pengene på militære udviklingsprojekter, hvor priserne bare stiger og stiger og stiger, og hvor endemålet formentlig også er et projekt, der er langt dyrere end oprindeligt forudsat. Men nej, det får ikke nogen til at ryste på hånden, tværtimod så står forsvarsbrødre sammen, når man kommer i den situation.

Jeg tror desværre, at jeg, ligesom jeg gjorde i min første profeti, også får ret i den tale, jeg har holdt i dag.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Ulrik Kragh for en kort bemærkning og derefter hr. Jesper Langballe.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Når politikere og beslutningstagere indleder deres taler med »hvad sagde jeg«, bliver jeg altid bekymret, for hvis det er sådan, at vi skal leve i et samfund, hvor »hvad sagde jeg« skal være afgørende for, hvilke initiativer man tør tilslutte sig, så får vi et problem, for så går vi fuldstændig i stå.

Derfor vil jeg gerne, om Socialistisk Folkeparti ville forholde sig til, at dette her ikke er et spørgsmål om prisstigning på et fly, vi senere skal købe, men en mulighed for at kunne delta-

ge i et erhvervsudviklingsprojekt med stort potentiale for arbejdspladser og stort potentiale for, at dansk forsvar kan komme så tæt som muligt på ny teknologi i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes, man må værdsætte hr. Villy Søvnalds beskedenhed, at hr. Villy Søvnald er en beskeden mand, måske også har rimelige grunde til at være det. Men hr. Villy Søvnald siger om sig selv, at han ikke er nogen stor profet, men dog måske en lille profet. Der er jo 3 store og 12 små i Den Hellige Skrift, og nu kan jeg forstå, at det ikke er blevet til 4 store, men til 13 små.

Kl. 15.25

Nu, hvor jeg har en oplagt lejlighed til at spørge en profet, om end en lille, vil jeg gerne spørge til det der med, at det er uhensigtsmæssigt at indgå i et projekt, som vil vare 10-15 år, hvor den teknologiske udvikling flytter sig i mellemtiden. Betyder det, at man efter en lille profets mening altid skal vente med at indgå i et projekt, til det er færdigt? Eller kunne det være, at man under hele processen med at færdigudvikle dette fly måske vil følge med i den teknologiske udvikling?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Hr. Ulrik Kragh har den børnelærdom, at man altid skal passe på, når folk siger »hvad sagde jeg«. Det synes jeg ikke nødvendigvis. Jeg synes, hr. Ulrik Kragh skal lægge mærke til, hvem der siger det, i stedet for at have sådan en helt generel fordom. Hvis folk, der ofte får ret, siger det, så er der god grund til at lytte.

Jeg konstaterer bare, at jeg fik ret i udsagnet om, at det her bliver meget dyrere, end man siger på nuværende tidspunkt, både i udviklingsomkostninger, og også i forhold til de færdige fly. Det er ikke nogen skam at få ret.

Så tænker jeg på: Hvad ville hr. Ulrik Kragh og hr. Jesper Langballe sige, hvis det nu var på det sociale område, vi så det her? Hvis det var hjemmehjælpsudgifterne, der steg på den måde, eller hvis det var plejehjemsudgifterne, der steg på den måde, så ville vi høre bandbullen om, at der slet ikke var styr på de offentlige udgifter. Men problemet for de to herrer er, at kærlighed gør blind, og når man har at gøre med et område som forsvaret, går alle de der kritiske mekanismer i stå.